02/03/2019

Εορτάζει ο Άγιος Νικόλαος Πλανάς

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος γεννήθηκε στὴ νῆσο Νάξο τῶν Κυκλάδων τὸ ἔτος 1851 μ.Χ., ἀπὸ τὸν Ἰωάννη καὶ τὴν Αὐγουστίνα, τὸ γένος Μελισσουργοῦ. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του τὸν ἀνέθρεψαν μὲ παιδεία καὶ νουθεσία Κυρίου.

Ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία ἐξέφρασε τὴν ἔφεση καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά. Ἦταν φιλακόλουθος καὶ διακονοῦσε πάντοτε στὸ ἱερὸ τὸν παππού του ἱερέα Γεώργιο Μελισσουργό. Προορισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γίνει λειτουργὸς τῶν ἁγίων μυστηρίων Αὐτοῦ μετεῖχε ἀδιάλειπτα στὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μὲ νηστεία, προσευχὴ καὶ ἀγρυπνία.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του ἦλθε μὲ τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἀδελφή του στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔγινε προστάτης αὐτῶν. Νυμφεύθηκε, χήρευσε ὅμως νωρίς. Ἡ πρεσβυτέρα του ἀπεβίωσε μόλις γεννήθηκε τὸ παιδί τους, ὁ Γιαννάκης, ποὺ τὸ μεγάλωσε μόνος.

Ὁ Κύριος δὲν βράδυνε νὰ τὸν ἀναδείξει λειτουργὸ τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τὸν κατέστησε εὔθετο καὶ εὔχρηστο στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Χειροτονεῖται διάκονος στὶς 28 Ἰουλίου 1879, στὸ ναὸ Μεταμορφώσεως τῆς Πλάκας καὶ μετὰ ἀπὸ πέντε χρόνια, στὶς 2 Μαρτίου 1884, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος στὸ ταπεινὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ἐλισσαίου, στὸ Μοναστηράκι.

Διακονεῖ στὸ ἱερὸ θυσιαστήριο ἐπὶ πενήντα χρόνια περίπου (1884 – 1932), στοὺς

ναοὺς καὶ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, κοντὰ στὸν Ἰλισσὸ ποταμὸ καὶ τῆς ἀκόμη φτωχότερης καὶ ἀπόμερης τότε ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ λεγόμενου «Κυνηγοῦ», στὴ σημερινὴ ὁδὸ Βουλιαγμένης.

Διακρίθηκε ὡς ὁ λειτουργικότερος ἱερεύς, ἄνθρωπος προσευχῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε καὶ ἀναδείχθηκε συνεχὴς διακονία τοῦ Θυσιαστηρίου. Ἀπὸ «φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός» παρέμενε στὸ ναό. Ἦταν ἀφιλάργυρος κατὰ τὸν τρόπο καὶ πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσύνης. Τοῦ ἀρκοῦσε γιὰ τροφὴ λίγο ψωμὶ καὶ λίγα χόρτα, τὰ ὁποῖα συνέλεγε ὁ ἴδιος καί, κάποιες φορές, λίγο γάλα ποὺ τοῦ πρόσφεραν βοσκοὶ στὴν ἐρημικὴ τότε περιοχὴ τῆς ἐνορίας του.

Ἀλησμόνητες παρέμειναν οἱ ἀγρυπνίες τὶς ὁποῖες τελοῦσε στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἐλισσαίου Ἀθηνῶν. Ἀναφέρονται καὶ μαρτυρίες παιδιῶν, ὅτι τὸν ἔβλεπαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας μεταρσιωμένο νὰ στέκεται ὑπεράνω τῆς γῆς. Μαρτυρίες δὲ περιφανῶν λογίων, ὅπως τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη καὶ Ἀλέξανδρου Μωραϊτίδη, ποὺ ἔψαλλαν στὶς ἀγρυπνίες τὶς ὁποῖες τελοῦσε, ἐξαίρουν τὴν σπάνια καὶ ἁγία ἱερατικὴ αὐτοῦ προσωπικότητα.
Ὁ παπα-Νικόλας, ὁ λεγόμενος «ἁπλοῦς», ζοῦσε μέσα στὴν χαρὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὴν ὁποία τελοῦσε ἀνελλιπῶς κάθε ἡμέρα, ὅπως τὴν ὅριζαν οἱ λειτουργικοὶ κανόνες καὶ τὴν παρέτεινε ἐπὶ πολλὲς ὧρες, γιὰ νὰ ἔχει τὴν πνευματική της ἀπόλαυση.
Πάντα ἀνταποκρινόταν στὸ γνήσιο Ὀρθόδοξο φρόνημα καὶ τελοῦσε πανηγυρικὰ τὸ Μυστήριο τῆς ἐλεύσεως καὶ παρουσίας τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου, ποὺ ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτό Του ὅπως τότε στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο. Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, ποὺ βρίσκεται στὴν καρδιὰ τῆς Εὐχαριστίας, γινόταν ὀντολογικὴ ἀναψυχὴ καὶ ἀγαλλίαση στὸν φλεγόμενο ἀπὸ θεία Ἀγάπη Γέροντα. Ἡ μέθεξή του στὴν πασχάλια χαρὰ τὸν συνέπαιρνε. Δὲν ἦταν γι’ αὐτὸν ἕνα ἁπλὸ ἐφημεριακὸ καθῆκον.
Πρόφαση ἦταν τὸ ἐπὶ ὧρες παρατεινόμενο μνημόσυνο τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν κοιμηθέντων, ἀπὸ τὸν ὄγκο τῶν σημειωμάτων ποὺ κρατοῦσε πάντα σὲ ἕνα δισκάκι. Στὴν πραγματικότητα δὲν ἤθελε νὰ διακόψει ποτὲ τὴν χαρὰ τῆς Τράπεζας τῆς Εὐχαριστίας, τὴ θέα τοῦ Ἀναστημένου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.
Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας, ἀφοῦ ἔφθασε στὰ 82 τοῦ χρόνια καὶ ἔδωσε πρωτοφανὴ στὸν αἰώνα μας μαρτυρία οὐρανίων χαρισμάτων, ὁσιότητος, ταπεινώσεως, ἁπλότητος, διακρίσεως, ἐλεημοσύνης, ἀσκήσεως καὶ κατὰ Θεὸν σοφίας, ἀφοῦ στάθηκε ὁ μοναδικὸς προστάτης χιλιάδων ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν καὶ ἔφθασε σὲ ὕψος θείας τελειότητος, κοιμήθηκε ὁσίως μὲ εἰρήνη τὸ ἔτος 1932 μ.Χ.
Image not found or type unknown

Στις 29 Αυγούστου του 1992, τα ιερώτατα και θαυματουργά Λείψανα του Αγίου Νικολάου του Πλανά τοποθετήθηκαν σε ασημένια λάρνακα, που σήμερα βρίσκεται

στο δεξιό κλίτος του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννη του Κυνηγού.
Η Αγία μας Εκκλησία ανεκήρυξε και επισήμως ως άγιο τον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά κατά την 135η Συνοδική Περίοδο (1991 – 1992 μ.Χ.) του Πανσέπτου Οικουμενικού Πατριαρχείου, με εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Νικοδήμου, και βεβαίως με την φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ.κ. Αμβροσίου.
Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερέως Νικολάου τοῦ Πλανᾶ, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τιμᾶται κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Μαρτίου, διὰ μεταθέσεως ἐκ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας αὐτοῦ.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Τᾶς τοῦ πλάνου παγίδας ἐκφυγῶν, ἱερώτατε, ἀπλανῶς ἐπορεύθης διὰ βίου, πατὴρ ἡμῶν, Νικόλαε ἀοίδιμε Πλανᾶ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις, ἱερουργῶν ὁσίως τῷ Κυρίῳ σου. Ὅνπερ καθικετεύων ἐκτενῶς, Νάξιον ἱεράτευμα, πρέσβευε δωρηθῆναι καὶ ἡμὶν τὸ θεῖον ἔλεος.
Κοντάκιον. Ήχος βαρύς. Επί του όρους μετεμορφώθης.
Εν παντί έθνει, καιρώ και χρόνω Θεός αμάρτυρον ουκ αφήκεν Αυτού την θείαν δόξαν και την θειότητα× τους δε όντας αγίους εν τη γη αυτού και Πλανάν τον Νικόλαον εδόξασε× και ημίν εδωρήσατο πρεσβευτήν, πατέρα και θερμόν εν ανάγκαις αντιλήπτορα.
Μεγαλυνάριον.
Χαίροις, του Προδρόμου δούλος πιστός, των αγρυπνιών τε ο εργάτης ο θαυμαστός, χαίροις, εκκλησίας προφήτου Ελισσαίου το σέμνωμα και δόξα, πάτερ Νικόλαε!